

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในการเลือกตั้งทุกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ถือได้ว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง นับเป็นการให้ประชาชนได้มีการตัดสินใจทางการเมือง โดยผ่านทางผู้แทน (representatives) ในการทำหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสนองต่อความต้องการของตนและส่วนรวม ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากความต้องการของปัจเจกบุคคลมีความแตกต่างกันไป ดังนั้นประชาชนทุกคนจึงมีพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันไป

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 และการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2539 ของประชาชนกรุงเทพมหานครในพื้นที่เขตห้วยขวาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงเหตุผลของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ของประชาชนในเขตห้วยขวาง ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 และการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร วันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2539 นั้น มีทัศนคติ มีค่านิยม มีความรู้สึก และมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ศึกษาถึงปัจจัย วิธีการในการรณรงค์หาคะแนนเสียง การใช้สื่อสารมวลชน การใช้เงินซื้อเสียง ความสัมพันธ์กับหัวคะแนนเสียง สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (สก.) สมาชิกสภาเขต (สข.) ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎร ในวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 และการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในวันที่ 2 มิถุนายน 2539 นั้นมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร และศึกษาถึงปัจจัยในการสังกัดพรรคการเมือง ยุทธวิธีในการหาเสียง ปัญหาทางการเมืองที่เกิดขึ้นในระหว่างหาเสียง การชี้้นำของการสำรวจความนิยมหยั่งเสียงประชามติ (โพลล์) หรือการวัดมติมหาชน จากสถาบันต่าง ๆ เหล่านี้มีผลต่อการเลือกตั้งในระดับประเทศคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 และในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ทั้งสองประเภทมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 และการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2539 ในการเลือกตั้งพื้นที่เขตห้วยขวาง พบว่า

1. จากประชากรในเขตห้วยขวาง จำนวน 300 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 18 – 35 ปี มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาถึงระดับ ม.4 – ม.6 ส่วนใหญ่มีอาชีพลูกจ้าง รองลงมาคือข้าราชการ และส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 6,001 – 10,000 บาท ต่อเดือน

2. ประชาชนเขตห้วยขวางส่วนใหญ่มีความสนใจทางการเมืองในระดับปานกลาง โดยส่วนใหญ่มีการถกเถียงปัญหาทางการเมืองกันบางครั้งเป็นการสนทนาเรื่องการเมืองกับเพื่อนร่วมงานเสียงส่วนใหญ่และตัดสินใจเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของตนเอง ส่วนใหญ่มีความสนใจว่าผู้ใดจะได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระดับปานกลาง โดยไม่รู้จักกับผู้ใดเป็นพิเศษเลย (ร้อยละ 50.0) เนื่องจากพอใจในผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร

3. การไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนในเขตห้วยขวางนั้น ผลของประชามติ (โพลล์) มีส่วนต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่ได้รับข่าวการเลือกตั้งโดยผ่านทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์

สรุปพฤติกรรม การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเปรียบเทียบกับ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคม (ความแตกต่างในเรื่องเพศ) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ความแตกต่างในเรื่องเพศ) กับพฤติกรรม การไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศชายมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่าเพศหญิง เปรียบเทียบกับพฤติกรรม การไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า เพศหญิงมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่าเพศชาย

พบว่า ปัจจัยทางสังคม ความแตกต่างในเรื่องเพศในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความแตกต่างกัน แต่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวน 206 คน มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมีจำนวน 94 คน

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (อายุ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด เปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความเห็นแตกต่างกัน และพบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ระดับการศึกษา) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพ มหานคร พบว่าผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คิดเปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พบว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับ ม.4-ม.6 มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอื่น ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับส่วนใหญ่มีความเห็นแตกต่างกัน และพบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคม (ความแตกต่างกันเรื่องการประกอบอาชีพ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้มีอาชีพลูกจ้างมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น เปรียบเทียบกับ พฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพลูกจ้าง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความเห็นเหมือนกัน และพบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชน กรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ (ความแตกต่างกันในเรื่องของรายได้) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้มีรายได้ระหว่าง 6,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น เปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้

สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 6,001-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มรายได้อื่น ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความเห็นเหมือนกัน แต่พบว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความสำนึกในทางการเมือง (เหตุผลในการตัดสินใจ) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ที่ตัดสินใจด้วยความคิดเห็นของตนเอง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น เปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่ตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามความคิดเห็นของตนเองมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอื่นเช่นเดียวกัน ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความเห็นเหมือนกัน แต่พบว่าความสำนึกในทางการเมือง (เหตุผลในการตัดสินใจ) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความผูกพัน (ความสนิทสนม) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่รู้จักผู้ใดเลย มีระดับความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มอื่น เปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิ

ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่ไม่รู้จักผู้ใดเลย มีระดับความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มอื่น เช่นเดียวกับในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความเห็นเหมือนกัน และพบว่า ความผูกพัน (ความสนิทสนม) มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในเรื่องความรู้สึกที่มีต่อบุคลิกภาพของผู้สมัครรับการเลือกตั้ง(ความพอใจ)กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้มีความพอใจผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัคร มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น เปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าผู้ที่มีความพอใจผลงานที่ผ่านมาของผู้สมัครมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอายุอื่นเช่นเดียวกัน ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความเห็นเหมือนกัน และพบว่าความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ปัจจัยในเรื่องการขึ้นำของการสำรวจความนิยมหยั่งเสียงประชามติ (แบบสอบถามมติมหาชน หรือโพลล์) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการ

กรุงเทพมหานคร พบว่า การออกแบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์มีส่วนในระดับปานกลาง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มากกว่ากลุ่มอื่น เปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าการออกแบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์มีส่วนในการตัดสินใจปานกลาง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอื่น เช่นเดียวกัน ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความเห็นเหมือนกัน และพบว่าการชี้้นำของการสำรวจความนิยมหยั่งเสียงประชามติหรือการออกแบบสอบถามมติมหาชนหรือโพลล์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการรณรงค์หาเสียง (วิธีการหาเสียง) ซึ่งเป็นตัวแปรในการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการรณรงค์หาเสียง (วิธีการหาเสียง) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าการหาเสียงโดยใช้วิธีการเคาะประตูบ้าน มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่น เปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าการปราศรัยบนเวทีมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอื่น ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วน

ใหญ่มีความเห็นแตกต่างกัน แต่พบว่าวิธีการรณรงค์หาเสียงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ปัจจัยในการใช้สื่อสารมวลชน (การสื่อสาร) กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าการสื่อสารโดยใช้วิทยุ โทรทัศน์ มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอื่น เปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าการใช้วิทยุ โทรทัศน์ มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่ากลุ่มอื่น เช่นเดียวกัน ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความเห็นเหมือนกัน แต่พบว่า การใช้สื่อสารมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยเรื่องความเข้มข้นในการรณรงค์หาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง เปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความเห็นแตกต่างกัน แต่พบว่าความเข้มข้นในการรณรงค์หาเสียงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดย

ประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติ คือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นโยบายทางการเมืองกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง เปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงมากกว่าเพศหญิง ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความเห็นแตกต่างกัน แต่พบว่าความเข้มข้นในการรณรงค์หาเสียงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยประชาชน กรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ความน่าสนใจในการติดตามโฆษณาหาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิงมีระดับความคิดเห็น เปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงมากกว่าเพศหญิง ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความเห็นแตกต่างกัน แต่พบว่าความน่าสนใจในการติดตามโฆษณาหาเสียง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยประชาชน

กรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ความน่าสนใจในเรื่องคำขวัญหรือสโลแกนในการหาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงมากกว่าเพศชาย เปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชาย มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิง ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความเห็นแตกต่างกัน แต่พบว่าความสัมพันธ์เรื่องคำขวัญหรือสโลแกนกับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ในการใช้สื่อสารมวลชนรูปแบบใหม่ในการหาเสียงกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นในการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงมากกว่าเพศชาย เปรียบเทียบกับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่าเพศชายมีระดับความคิดเห็นมากกว่าเพศหญิง ในการเลือกตั้งทั้งสองระดับ ส่วนใหญ่มีความเห็นแตกต่างกัน แต่พบว่าการใช้สื่อสารมวลชนรูปแบบใหม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง

เลือกตั้ง โดยประชาชนกรุงเทพมหานคร (พื้นที่เขตห้วยขวาง) ให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ในการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับพฤติกรรมการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปได้ว่า ประชาชนในเขตห้วยขวางให้ความสำคัญกับการเมืองในระดับชาติ (การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) มากกว่าการเมืองในระดับท้องถิ่น (การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร) ส่วนใหญ่มีความพอใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่าการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เนื่องจากมีความเห็นว่า การรณรงค์หาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความเข้มข้นน่าสนใจมากกว่ามีนโยบายการเมืองที่น่าสนใจ รวมทั้งมีการติดป้ายโฆษณาหาเสียงที่มีความน่าสนใจมากกว่า นอกจากนั้นการหาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังมีการใช้คำขวัญหรือสโลแกนในการหาเสียงที่ดีกว่า ประชาชนส่วนใหญ่จึงชอบไปฟังการหาเสียงของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่า แต่ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสามารถปฏิบัติงานได้รวดเร็วกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อาจเนื่องจากขั้นตอนการปฏิบัติงานค่อนข้างง่ายกว่าและชัดเจนกว่า และการดำเนินงานบางลักษณะสามารถทำได้โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สามารถตัดสินใจได้ในทันที โดยไม่ต้องผ่านมติคณะรัฐมนตรีสำหรับในเรื่องการใช้จ่ายเงินซื้อเสียงในการเลือกตั้งนั้น ประชาชนเขตห้วยขวางส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีการใช้จ่ายเงินในการซื้อเสียงมากกว่าการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นไปได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีการแข่งขัน

ชั้นในทางระบบการเมืองสูง เนื่องจากมีผลต่อพรรคการเมือง ที่จะมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสังกัดพรรคของตนได้มากที่สุด ซึ่งสามารถนำไปสู่การเป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลในที่สุด

ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ความผูกพัน ความรู้สึกที่มีต่อบุคลิกภาพของผู้สมัครรับเลือกตั้งมีผลต่อพฤติกรรมของการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยประชาชนกรุงเทพมหานครเขตห้วยขวางให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งในระดับชาติ คือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 มากกว่าการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2539 โดยจะเห็นได้ว่า ประชาชนเขตห้วยขวางส่วนใหญ่มีความพอใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่าการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญต่อการเมืองในระดับชาติมากกว่าการเมืองในระดับท้องถิ่น และชอบไปฟังการหาเสียงของผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่า เนื่องจากเคยได้ยิน ได้ฟัง เกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน และเมื่อได้พบ ได้ฟัง จึงเกิดความประทับใจในบุคลิกภาพ และนโยบายในการปราศรัยของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่า

ปัจจัยทางด้านวิธีการในการรณรงค์หาคะแนนเสียง ของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีมากกว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีการใช้สื่อสารมวลชนในรูปแบบแปลกใหม่ มีการติดป้ายโฆษณาหาเสียง คำขวัญ หรือ สโลแกนที่น่าสนใจมากกว่า

ข้อพิจารณาและเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงคุณค่าของระบอบประชาธิปไตย อันเป็นรูปแบบการปกครองที่ได้รับการยอมรับว่ากลุ่มประชาชนโดยส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการปกครองประเทศและ ท้องถิ่นของตนเองมากกว่ารูปแบบการปกครองอื่น ๆ การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2539 และการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 ในพื้นที่เขตห้วยขวาง ส่วนใหญ่แล้วให้ความสำคัญในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่าการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปัจจัยหนึ่งในเรื่องพรรคการเมืองจะเห็นได้ว่าพรรคการเมืองในประเทศไทยได้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ พรรคการเมืองขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก พรรคขนาดใหญ่ที่ทำทุกอย่างเพื่อความเติบโตของพรรคเท่านั้น การเลือกพรรคขนาดใหญ่ในลักษณะนี้มีพฤติกรรมการแสดงออกที่ชัดเจนว่ามุ่งแต่จะสร้างพรรคให้เติบโตใหญ่ โดยการเปิดรับสมาชิกของพรรคอย่างกว้างขวาง พร้อมทั้งจะรับบุคคลจากทุกฝ่าย ทุกกลุ่มอย่างไม่จำกัด ไม่ว่าจะกลุ่มหรือฝ่ายเหล่านั้นจะมีทัศนคติ ความรู้สึก หรือแนวคิดทางการเมืองเป็นอย่างไร ตรงกับเจตนาารมย์ หรืออุดมการณ์ของพรรคเดิมที่ก่อตั้งหรือไม่ และแม้ว่าบุคคลนั้นหรือกลุ่มบุคคลที่สมัครเป็นสมาชิกของพรรคจะมีพฤติกรรมในสายตาของประชาชนในแง่ลบมากน้อยเท่าใด พรรคประเภทนี้ไม่สนใจ เพียงเพื่อให้พรรคเติบโตขึ้นและสามารถจัดตั้งเป็นรัฐบาลได้เท่านั้น การเลือกพรรคการเมืองที่มีลักษณะเช่นนี้ ในอนาคตจะส่งผลกระทบต่อประเทศชาติและประชาชนทั้งโดยทางตรงและทาง

อ้อม เช่น การทุจริตถอนทุน การจัดสรรงบประมาณ การใช้ระบบพรรคพวก แสวงหาผลประโยชน์ กลุ่มพรรคใหญ่ค่อนข้างจะมีจุดยืนและแนวทางของพรรคที่ชัดเจนกว่ากลุ่มขนาดกลางและขนาดเล็กทำให้มีความน่าเชื่อถือมากกว่า ผู้วิจัยเห็นว่ามิผลให้มีลักษณะของการผูกขาดต่อไปได้ ควรจะมีวิธีการให้มีการเปิดโอกาสให้กลุ่มพรรคขนาดกลางและขนาดเล็กได้มีโอกาสต่อสู้ช่วงชิงได้มากกว่านี้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งและประชาชนควรมีความสนใจในข่าวสารบทบาทของตัวบุคคล พรรคการเมืองและส่วนที่เกี่ยวข้องทางการเมืองเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม พยายามเลิกความคิดที่ว่า “ธุระไม่ใช่” หรือ “ประเทศชาติไม่ใช่ของเราคนเดียว” เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในรัฐบาลและการบริหารงานของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นเครื่องพิสูจน์อย่างชัดเจนแล้วว่า ปัญหาทางการเมืองส่งผลกระทบต่อทุก ๆ ท่าน ทั้งในทางตรงและทางอ้อม ที่ชัดเจนเห็นได้จากระบบเศรษฐกิจของประเทศชาติโดยรวม คณะรัฐบาลเมื่อบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ มุ่งแสวงหาผลประโยชน์ต่อตนเองและพรรคพวก การใช้ชั้นเชิงต่อรองผลประโยชน์ การแย่งชิงตำแหน่งในคณะรัฐบาล เหล่านี้ทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเสียหาย ไม่มีเงินทุนในการบริหารและพัฒนาประเทศ ภาคเอกชน บริษัท พนักงาน พ่อค้า แม่ค้า ผู้ประกอบการต่างๆ เกิดสภาพปัญหาทางการเงิน จนต้องลดจำนวนพนักงาน ลดเงินเดือน หรือที่สุดปิดกิจการลง ทำให้เกิดปัญหาทางการว่างงาน คนในครอบครัวไม่มีเงินพอเพียงกับค่าครองชีพ สินค้าขึ้นราคา ก่อให้เกิดปัญหาในด้านต่าง ๆ ตามมาเป็นลำดับ เช่น ปัญหาด้านสุขภาพจิต มี

ประชาชนหลายรายที่เกิดความเครียดอย่างมากและฆ่าตัวตาย ดังปรากฏเป็นข่าวที่สื่อมวลชนได้เสนอให้ทราบ ปัญหาด้านอาชญากรรม เมื่อไม่มีงานทำขาดเงินรายได้ ไม่สามารถทำงานที่สุจริตได้ ก็เริ่มก่ออาชญากรรมเช่น ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ การฉ้อโกงทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ ฯลฯ เหล่านี้ บางครั้งมีการทำร้ายผู้เคราะห์ร้ายจนถึงแก่ชีวิต สภาพสังคมเกิดความวุ่นวาย การหาเงินรายได้ฝืดเคือง สินค้าที่จำเป็นต่อการอุปโภคบริโภคมีราคาสูงขึ้น ถ้าประชาชนชาวกรุงเทพมหานครยังมีความคิดที่ว่า “ธุระไม่ใช่” เลือกผู้ใดก็ได้ให้สิ่งของ-เงินแก่เรา สิ่งที่ถูกกล่าวมาซึ่งเป็นเพียงส่วนน้อยของปัญหาจะเกิดขึ้นและทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ถ้าชาวกรุงเทพมหานครไม่ติดตามข่าวสารการเมืองและลงคะแนนเสียงให้กับคนที่มีคุณภาพ มีความซื่อสัตย์ ไม่แสวงหาผลประโยชน์ที่มีขอบ ถ้าไม่มีคนดีที่สุจริตจริง ๆ ขอให้เลือกบุคคลหรือพรรคการเมืองที่มีความไม่ดีน้อยที่สุด

2. สื่อมวลชนในสาขาต่าง ๆ ทั้งหนังสือ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ควรที่จะมีความเป็นกลางในทางการเมือง การที่เข้าไปอยู่กับฝ่ายหรือพรรคใดพรรคหนึ่ง มีการเสนอข่าวอย่างไม่เป็นธรรม ทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติอย่างมาก เนื่องจากประชาชนผู้รับข่าวสารเกิดความผิดพลาดในข้อมูลที่ได้รับ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งอาจเกิดความผิดพลาดได้ ประชาชนชาวกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่น ๆ ควรมีการตรวจสอบข่าวสารจากสื่อมวลชนสาขาต่าง ๆ และสื่อมวลชนเองควรที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์ มีการติดตามการปฏิบัติงานทั้งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง และนำเสนอสู่ชาวกรุงเทพมหานครเป็นการตรวจสอบการทำงานได้เป็นอย่างดียิ่งอีกด้านหนึ่ง

3. ทางด้านสถาบันการศึกษาทุกระดับ และครูอาจารย์ นักวิชาการ ควรให้ควรรู้ทางการเมืองแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษาในทุกระดับ อย่างต่อเนื่องและให้มองเห็นเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน การปลูกฝังทัศนคติ อุทิศการณ์ทางการเมืองและพฤติกรรมทางการเมืองให้ได้รับทราบแนวทางและกระบวนการทางการเมืองอย่างถูกต้อง ชี้ให้เห็นถึงผลดี ผลเสีย และผลกระทบต่อสังคมเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยรวม ถ้าประชาชนยังลงคะแนนเสียงให้นักการเมืองที่มุ่งแสวงหาผลประโยชน์และถอนเงินทุนจากการหาเสียงและชื่อเสียงเข้ามาเป็นตัวแทนในการบริหารงานทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับประเทศ

4. เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งเป็นกรรมการเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งต่าง ๆ ทั้งในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรุงเทพมหานคร เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตต่าง ๆ ทั่วกรุงเทพมหานคร เจ้าหน้าที่ตำรวจ ครู อาจารย์ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหน่วยเลือกตั้งควรมีความเป็นกลาง และเคร่งครัดต่อการลงคะแนนเสียงในหน่วยเลือกตั้ง ทั้งการจับผู้กระทำความผิดและการนับคะแนนเสียงหน่วยเลือกตั้งหมดทุกคน เพื่อที่จะกระทำความผิดทุกวิธีที่จะได้คะแนนเสียงมากที่สุด ดังนั้นประชาชนผู้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งควรเฝ้าติดตามพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ทุกคนในหน่วยเลือกตั้งด้วยว่าได้ปฏิบัติให้เกิดความถูกต้องและเป็นธรรมหรือไม่ และเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายของหน่วยเลือกตั้งควรมีความรับผิดชอบปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อจะได้ให้นักการเมืองที่ดีเข้ามาบริหารท้องถิ่นและบริหารงานของประเทศให้เจริญและพัฒนาในทุก ๆ ด้านทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และอื่น ๆ

5. คำขวัญหรือสโลแกนของผู้สมัครรับการเลือกตั้งและพรรคการเมือง ประชาชนควรคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการบริหารงาน มิใช่มีแต่ความสละสลวยของคำสวดคล้องกัน เช่น “จะทำกรุงเทพมหานครให้เป็นสีเขียว” “กรุงเทพฯ เมืองสะอาด” “ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมั่งคั่ง” ควรพิจารณาในการเสนอคำขวัญและสโลแกนให้สอดคล้องกับการดำเนินงาน ไม่ควรมีสโลแกนที่เกินความเป็นจริง โดยมีคณะกรรมการที่เป็นกลางคอยตรวจสอบสโลแกนของนักการเมืองและพรรคการเมืองต่างๆ

6. ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และพรรคการเมืองขณะเสนอนโยบาย มักให้สัญญาต่อประชาชน เช่น ในเรื่องหาบเร่และแผงลอย น้ำท่วม ในอดีตการปราบยุ้งโดยมีวิธีการปล่อยจุลินทรีย์ไปกินลูกน้ำในแหล่งน้ำทั่วกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่สามารถปฏิบัติได้สำเร็จ และการแก้ไขปัญหาการจราจรของกรุงเทพมหานครผู้สมัครบางท่านให้สัญญาว่าจะแก้ไขปัญหาการจราจรให้สำเร็จภายในระยะเวลา 6 เดือน ซึ่งในความเป็นจริงแล้วปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานครไม่สามารถใช้ระยะเวลาเพียงแค่ 6 เดือน ทำให้เป็นผลสำเร็จได้ บุคลิกภาพภายนอกไม่สามารถบ่งบอกความมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามสัญญาที่ให้แก่ประชาชนในขณะเสนอนโยบายหาเสียง ควรพิจารณาจากผลงานการทำงานที่ผ่านมา ตลอดจนความประพฤติและความมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล

7. การขึ้นนำของ การสำรวจประชามติหรือการวัดมตมหาชน“โพลล์”อาจเป็นเครื่องมือในการหาเสียงของพรรคการเมือง และผู้ลงสมัครรับการเลือกตั้ง เนื่องจากการจัดทำประชามติ(โพลล์) บางสำนักจัดทำโพลล์เพื่อสนับสนุน ตัวนักการเมืองและพรรคการเมืองเนื่องจากมีผลประโยชน์ร่วมกันอยู่ การเลือกตั้งในบางครั้งมีสื่อมวลชน สาขาแขนงต่างๆแข่งขันทำการ

สำรวจมติมหาชนเพื่อรายงานผลให้กับประชาชนกรุงเทพมหานครได้ทราบข้อเท็จจริงและทันต่อเหตุการณ์ที่พลิกผันไปตามกระแสการเมือง เพราะเกิดกระแส “ร้อยโทพันโพลล์” จึงทำให้ประชาชนจำนวนไม่น้อยที่สับสน และเกิดข้อกังขาต่อการสำรวจมติของสำนักต่าง ๆ การนำเสนอข่าวสารของสื่อมวลชนเป็นการจุดกระแสของสังคม ทำให้โพลล์สามารถมีอิทธิพลอย่างมากในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เช่น ในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ผ่านมาในอดีตและคนปัจจุบัน ตัวอย่างจำลองพีแอร์ในอดีต พิจิตตพีแอร์ในปัจจุบัน และในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(ส.ส.)ในกรุงเทพมหานคร พลัทธิธรรมพีแอร์ผู้สมัครรับการเลือกตั้งสังกัดพรรคพลังธรรมได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของชาวกรุงเทพมหานครเกือบทั้งหมดของผู้สมัคร ประชาชนกรุงเทพมหานครผู้มีสิทธิเลือกตั้งควรศึกษาบทบาททางการเมืองและความประพฤติของผู้สมัครและพรรคการเมืองที่สังกัดอยู่และข้อมูลในด้านต่าง ๆ เข้ามาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและให้มีมาตรการกำหนดมาตรฐานในการจัดสำรวจมติมหาชน (โพลล์) ของแต่ละสำนัก โดยให้มีมาตรฐานเดียวกัน

8. การใช้เงินชื่อเสียงของผู้สมัครรับการเลือกตั้งและพรรคการเมืองมีหลายวิธีการ เช่น แจกเงินโดยตรงหรือผ่านหัวคะแนน การให้ความช่วยเหลือในลักษณะต่าง ๆ เพื่อหาคะแนนเสียง บุคคลนักการเมืองและพรรคการเมืองในกลุ่มนี้ ถือได้ว่าเป็นอันตรายต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยอย่างมาก เนื่องจากเมื่อบุคคลนักการเมืองหรือพรรคการเมืองได้เข้าไปบริหารงานทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ สิ่งก็ตามมาคือการถอนทุน การแสวงหาผลประโยชน์ทั้งตนเองและกลุ่มพรรคพวก ควรมี “องค์กรกลาง” ที่มีความเป็นกลางจริง ๆ

จากกลุ่มบุคคลในหน่วยงานราชการและเอกชนสาขาต่าง ๆ อาทิ นักวิชาการ อาจารย์ อัยการ ทนายความ นักธุรกิจ ตำรวจ ฯลฯ โดยจัดตั้งเป็นคณะกรรมการ มุ่งงบประมาณในการดำเนินการจากกระทรวงการคลัง ตั้งแต่เริ่มที่จะมีการเลือกตั้งในทุกๆระดับ การตรวจจับผู้ทุจริตในการเลือกตั้ง ควรมีการวางแผนและเมื่อเกิดเหตุกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้งแล้ว คณะกรรมการควรมีการแสวงหาพยานหลักฐานให้รัดกุมในการดำเนินคดี เช่น เอกสาร ภาพถ่าย พยานบุคคล ผู้ที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ

9. การตรวจสอบและประเมินผลงาน ภายหลังจากที่นักการเมืองและพรรคการเมือง ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปบริหารงานในระดับต่างๆ แล้ว ควรมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการประเมินผลการทำงานในด้านต่าง ๆ โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อการตรวจสอบและประเมินผล อาจมาจากบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ นักกฎหมาย อัยการ ประชาชน และมีการจัดแถลงผลการประเมินการทำงานของผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งต่อสาธารณชน โดยแจ้งทางสื่อมวลชนด้านต่าง ๆ ปัจจุบันการแถลงผลการดำเนินการมักเป็นของผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเพียงด้านเดียว ประชาชนจึงได้รับทราบแต่ในส่วนที่ประสบความสำเร็จเท่านั้น ไม่ทราบในส่วนที่ไม่ประสบความสำเร็จ หรือมีข้อบกพร่อง ผิดพลาด การจัดคณะกรรมการประเมินผลการทำงานควรมุ่งงบประมาณให้ผู้ที่จะเข้ามาดำเนินการตรวจสอบประเมินผลการดำเนินเนื้องานของนักการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้ง อย่างชัดเจนและต่อเนื่องด้วย

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อจำกัดหลายประการในด้านข้อมูลข่าวสารในช่วงเวลา
 ขณะนั้น รวบรวมได้ไม่ละเอียดในบางส่วน สิ่งที่น่าจะมีการศึกษาในลักษณะเช่นนี้เกี่ยวกับ
 พฤติกรรมการเลือกตั้ง ควรจะได้มีการศึกษาในเชิงลึกเกี่ยวกับ

1. การรับรู้ของประชากรตัวอย่างต่อบทบาทสำคัญ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ
 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในด้านการบริหารงานที่ผ่านมา
2. การรับรู้ของประชากรตัวอย่างต่อการแก้ไขปัญหาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 และ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ผ่านมา
3. ความคาดหวังของประชากรตัวอย่างต่อคุณลักษณะสำคัญของสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ผ่านมา
4. แนวความคิดของประชากรตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาเร่งด่วนที่สุดสำหรับกรุงเทพ
 มหานคร และเขตที่อยู่อาศัยของตน
5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับพรรคการเมือง และบุคคลที่จะมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครคนต่อไป

กรุงเทพมหานครมีประชากรจำนวนมาก มีปัญหาเกิดขึ้นหลายด้าน การนำเสนอพฤติ
 กรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้
 แทนราษฎร(ส.ส.)ในพื้นที่เขตห้วยขวางจากสภาพปัญหาของกรุงเทพมหานคร การตั้งสมมุติ
 ฐาน การศึกษาวิจัยจนได้บทสรุปและข้อเสนอแนะในพฤติกรรมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นและ
 ในระดับชาติ เพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งครั้งต่อไปของประชาชนผู้ที่มีความสนใจ นักการ
 เมืองและพรรคการเมืองได้ใช้เป็นแนวทาง ข้อเสนอแนะในหลายด้านที่นำเสนอ อาจสามารถ

กระทำได้และไม่สามารถเป็นไปได้อันนี้ขึ้นอยู่กับประชาชนที่จะคัดเลือกนักการเมืองและพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ มีความซื่อสัตย์ มีความรู้ความสามารถ และมีวิสัยทัศน์กว้างไกล เข้าไปบริหารงานในระดับท้องถิ่นและระดับชาติให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากรของประเทศไทยให้ได้รับประโยชน์สูงสุด